

Odense, d 28/2 33.

Kære Venner!

Færmad de Tilkæder, som jeg har bittæukt
Marinus. Tak for de smukke Lydbilleder og for de gode
Artikler i "D. M." og alt. ogsaa for de velfortjente Bø-
ni faar. Kærlighedsbrevet er jo saa forbi det sandfer-
dig. Noget kan man saa om: Hovedet med en
Bogstap uden at de reagere, andre reagere for
for Skat og for voldsvant. Jeg har jo altid rea-
gert stærkt omfor det aandelige, maaske for. Fakt,
saa det maader, jeg helt misser Livmodet.
Hvofra jeg igen beuder Livskraft, ved jeg ikke, eller
hvom der indpoder mig den, men helt slaa ud,
for jeg ikke, jeg kan. Kunde man engang finde
Hvil og Fred for sit mit oplittede Sind, og kunde
man engang intelligensmæssigt se Fejsigten med
alle andre Menneskers lidelser, som man mit med
Følelsen mener at kunne smeltke alle der lide, kan.
Men man vel mere i Balance. Livt kan være svært
at lide, tank, at det er saa svært at "elke Uværdi"
svært at lide uden at klage, svært at have et
Hjem og sudda være ligemod, alt er sommebider
svært. Men beuder man ikke de trøjelige Forner for
Ubehag vil man sikkert heller aldrig ^{kan} beude de beje-
re Forner for behag. Er der nogen der har Grund til
at være glade, er det maaske detop, "o". Jeg skal se
at faa det Lide tilbage, jeg maaske har tabt, og
saa vil jeg lade Skabnen og Guderne raade for
Rusten. Med Kærlig Hilsen til Dem begge, Marie Tisen

Vi glæder os til at høre om det nye "Blad".